

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y DE AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus, Divendres 6 d' Octubre de 1899

Núm. 3.332

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, l'itografía Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (FORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1.
n provincias trimestre. 3.
Extranjer y Ultramar. 5.
Anuncis, a preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continudes curacions y d'una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per nórónica y rebelde que sia tota classe de

TOS

La que paga més contribució de la provincia.

AGRICULTORS ALERTA

Visiteu lo magatzém de guanos de A RIUDOMS

Massó y Ferrando

Guano classe superior.—Id. de peix.—Cascos d' arengada pera adops de las hortallissas.

Magatzém á Riudoms y á Reus Vilá, núm. 3.

Fábrica de flors artificials

DE

Maria Perpinyá

REUS.—Carrer Major, número 22.—REUS

Com tots los anys en aquesta época hi ha un gran y variat surtit en coronas fúnebres, flors de seda, pluma, porcelana, zinch y tela impermeable, medallons de diferents formas y classes, creus, pensaments y altres objectes artistichs que en lo dia de difunts, solen colocalse sobre las tombas, com carinyós tribut dedicat á la memoria dels que foren.

Alta novetat en coronas de porcelana

Se fan també tota classe d' inscripcions ab lletras brodadas, plintadas y de paper, destinadas al propi objecte.

PREUS REDUHITS

NOTA.—Se dibuixan cintas pera brodar inscripcions.

ELECTRA REUSENSE

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrará forsa motris ab ELECTRO-MOTORS als industrials que ho sollicitin. Los Motors de corrent continua á la vegada que extraordinarias condicions d' economia en lo cost de compra y consum, reuneixen las de marxa silenciosa, gran llimpiesa, espay reduhit y facilissim man-ig, ventatjes difícils d' obtenir ab altres sistemas. Tenen marxa senzillament variable y ab un simple moviment de palanca se regulan y cambian á voluntat, las velocitats minima á máxima.

Los gastos d' oli pera son engrassament y sos desgasta, son tan insignificants, que poden en realitat considerarse com nuls.

En aquestas oficinas se facilitarán cuanta classe de datos sean necessaris.
Reus 9 Juny 1899.—Per la *Electra Reusense*, LO DIRECTOR.

Licor de fibrina y carn líquida RICHARD

Lo millor tónich-reconstituyent conegut, indicadíssim contra l' raquitisme, escrófula, tuberculosis, convalecencias y en totas las malalties caracterisadas per lo sello de la debilitat y que requereixen un bon aliment sens embargar l' estómach. Se ven en totes las farmacias.

Secció doctrinal

Els singlots d' «El Imparcial»

Pera tenir idea de lo rapatani, no hi ha sino llegir les elocubracions de la fulla madrilenya del dia 3. La nota que caracterisa en el castellà d' avui, ja com a escriptor, ja com a politic, ja com a home de ciencia, es la superficialitat d' esperit i la buidor mental. El seu cervell es endemic, i d' aquí vé en ell una incomprensió enterbolida, pero no dir africana, de les cosas; el seu cor es aspremut, i en aquest fet se patentia la seva inquisitorial crudeltat; la seva ànima es seca, i per aixó no experimenta las fineses de sentiment ni les idealitats, quintaessenciadas, no es manifesta en altes emocions ni en idees grosses, i la seva

sensualitat es bestial, lleugera, se deixant-li may provar la sensació de l' universal potencia de la vida instintiva.

Apagada ja del tot la flama que va encendre durant alguns sigles la seva imaginació fantasiosa, febroseca, deixant-la avui capada pera engendrar res solid, ni am prou feines li queda, en les andres del cervell, una mica de caliu pera discernir d' una manera justa la realitat contemporania. L' esperit del castellà modern no té facultat d' analisis; al criticar, ni sisquersa sab enfondir l' apariencia dels fets, pera extreure'n el sentit real, sino que els seus ulls, com si fessin pampallugues, observen de través el non exterior. Així doncs, mancant d' esperit critic, quin el castellàivol sent algun raonament ho verifica sempre d' una manera arbitraria, erronia i buid, i es fon lo mateix que una bombolla de savó. Am tot el seu raonament

és el propi d' un impulsu: entra per regla general en l' hiperbole, ja am l' encens de la loansa, ja am la depressió insultant. El mateix interés positivista l' empenya a estudiar fondament lo qüestió catalana, com la de Cuba i la de Filipines.

Aqueix anuclament pera existir en el periode actual, que l' fa considerar tot lo d' esperit europeu com una manifestació d' exotisme extravagant (en certa analogia amb aquell torero que trobant-se a Paris va calificar al seu davant an els francesos d' extrangers), aqueix anuclament es fill d' un codice exagerat d' antiga tradició; i s' ofereix del tot irremediable pel seu caracter instintiu. L' ànima castellana, psicologicament, no progressa: viu del Passat, sup. de l' avui.

Lo irrespectuosos que s' mostren els joves intel·lectuals de la nostra terra (i l' ofuscació del cervell madrileny no ha sospesat encara la raó dels llurs judicis encertats i trascendentals) hauria fet adonar, a una altre gent mes avisada, de que entre Castella y Catalunya s' va operant d' una manera rapida i instintiva una successió intel·lectual i esperitual.

L' idioma castellà es inflat, pompos. La seva prosodia es d' una tonada musical unida i feble. No té variacions harmòniques, per lo qual no pot assolir mai ben bé la bellesa del contrast. L' estil tampoc té colors diversos. En cambi, la llengua catalana, (exemple Verdàguer) ha arribat á la harmonia melodiosa dels inglesos, á la forsa plastica dels llatins, á la fluïdesa marmoria dels grecs i enó les refinaments francesos. El català exhibeix colors forts junt am matisacions delicades, lleus i imperceptibles. Es prosodicament d' una concisió extremada, i en el seu estil gramatical (en alguns factors moderns i antics) ofereix la ponderadissima cèlipsis del verb, en aquell, per dó natural, concedit, de facil. La seva literatura nova, no més sintaxicament, té més parentiu am l' europea, que no pas els castellans, sels quals n' estan distanciadíssims, adó un gip laynista.

El català es llengua primer, porque es més fill pur i directe del grec i llatí que lo castellà; segon, porque es anterior historicament an aquest últim, el qual, segons els filolecs avançats, resulta esser un dialecte derivat del gallego. *As grandezas madrilenhas!*

Per altre banda, socialment, historicament, el català es més llengua, (ho diem pera seguir el criteri del articulista barroc de l' *Imparcial*) que no la de la Provença; la qual n' es estranya que, pera impugnar lo nostre, li dit *Imparcial* no tingui per dialecte. Ah! aqueixa obsessió que a Madrid hi ha per l' influent filosofic den Hegel, que tothom rebenta a Europa, no ho deixat tampoc raonar bé an l' escriptor, que no sab escriure, del linfatic rotatiu madrileny!

La contradicció no está, en genesi defenada per aquell pensador? No crea així també l' Unemano per conveniencia, vol dir, per exousar els propis defectes? Com que sentim més afinitat amb els francesos lliures i oberts que no pas amb els castellans fanaticos i tancats (oh sombra de Felip! segon encara tinc present), nosaltres tenim molt desenrotllades las facultats d' analisis junt am l' apetencia de l' estudi. No necessitem recorre, com els periodistes madrilenys fan en realitat, á diccionaris més o menys enciclopèdics pera coneixe, penetrar i enfondir el pensament, el art i l' esperit d' abans d' ara. Am criteri propi considerem, tot i alligonaant-nos en lo que d' eternalment bo s' hi troba, pera regular la nostra existencia ideal o moral.

En Menendez Pelayo—que mirará d' aquí cent anys a Espanya i al qual ningú estudia ni ha estudiat es l' extranger, hon hi ha gent (en Jonhée mateix) que exposa, externament i interna, millor que no pas ell—en Menendez Pelayo no compren ni critica un pensament original (per lo qual, doncs, no té personalitat intel·lectual) als autors filosofes grossos, quan sen ocupa. Lo d' Alemanya es una camama infanticida.

En quant a Castelar, els n' hi fem gràcia de tot cor. Deu els hi mantingui, que amb intel·ligències com la d' ell seran els castellans la *lumbraera* (llumanera) del segle.

Ara no esperi l' articulista que jo fessi de cinemàtograf (paraula de moda en la literatura madrilenya) presentant-li lo que ell ne diria eminències catalanes. No som tant boca molls o, com deia en Coromina, tant *alababaus!* Aquí—i això prova que com en la Florencia del renaixement la vida és més forta—ens esgarrape massa, i «negar molt a vint anys es signe de feconditat», segons un ideòleg de la decadència europea d' ara abans ara.

En Galdós, senyor articulista d' anar per casa, no ha penetrat encara l' esperit europeu modern (hi torno); i l' home, en havent escrit «Realidad», dona a llum una nova serie d' «Episodios nacionales» (que presenten la ferocitat castellana i contrasten molt amb les últimes derrotes) no té perdó de Den i, intel·lectualment, no se'l pot pendre gaire en serio (i és lo millor que tenen, com la «Regenta» de Clarín resultà la novela més grossa que ells han produït en tot el segle).

En quant an en Valere, les seves obres estan carregades de literatura, sense l' fons d' humanitat que deixen translluir noveles tant perfectes com la «Madama Bovary» i «L' Educació sentimental» de Flaubert, esperit molt gran. En Nuñez de Arce fa riure, artísticament; i ningú de l' estranger, ningú, ningú, senyor articulista, el coneix ni el vol coneixe. I respecte an en Balart, li diré que la seva poesia és massa carrinclona i rípiosa.

Finalment, Catalunya ha vingut donant de mamar amb el seu progrés, el seu treball i el seu diner a la Castella de l' expedienteig, en comptes d' esser protegida (si de cas ho és per lo que hi llepen) de la seva part. Catalunya deu la seva prosperitat a sí mateixa; i fatalment, inevitablement—com que és forta i cada dia es va enfortint més—vindrà la seva emancipació.

I prou, per ara.

JOAN PEREZ JORBA.

Are va bé

Tot li va vent en popa al Regionalisme. May la nau de nostra causa havia estat com are tan prop del port de son destí.

Veritat es que ls esforços de la tripulació han sigut y son grans, mes hem de tenir en compte que, a pesar de tot, en molta part hem sigut ajudats pel vent contrari, es a dir, per l' enemich, a qui un cop conseguidas nostras justas aspiracions li haurém de agrahir ab... *gracias* tant de bé com, fentnos ténica oposició, ens ha fet; puig los hi ha passat als castellans de Madrid com a la noya del cantar escrit en aquella parla, que diu aixís:

«Queriendo hacer algo malo
has hecho una cosa buena...
¡Con musgos, arena y rabia
el molusco hace una perla!»

Lo Regionalisme triomfa: y pera veure aixó probat n' hi ha prou en passar la vista per las columnas dels diaris madrilenys, fixarse ab las midas arbitrarias que pren lo contra actes licits, portats a cap per ayments de nostra patria, com ha passat a Bordils, per exemple, hont la guardia-civil prengué com per assalt lo poble, no permetent que en aquell amplech catalanista s' hi desplegués la senyera catalana, ni s' hi exposés l' escut immaculat de las quatre barres, ni encare tan sols que s' cridés ¡visca Catalunya! puig un bon català que intentá ferho fou pres per una parella de la *benemerita*. Ab aixó sol bastaria pera comprendre que ls centralisadors gastan ja l' últim cartutxo, mes no s' paran aquí ls cúmuls de recursos insans y malignes posats en practica pera enderrocar un castell tan ben fonamentat y quins murs no han de conseguir senyalar sisquesa ab sas *balas rasas*, ans al contrari, aquestas amon-tonantse al peu de las muralas de nostres ideals, li serveixen de refor. Hi ha més encare; *El Imparcial*, periódich del «perro chico», quin director te la petulant pretensió d' arribar a Ministre... ¡já Ministrell... error que fá horror, vejent que aquesta crisis ha sigut tan reduhida, que no ha alcançat a la Cartera per éll envejada, pren lo catalanisme per objectiu y enfoca la màquina de las falsetats, perque conceptes falsos son tots los que tanca son article doctrinal del número corresponent a dimars, contra Catalunya y contra l' senyor Ministre de Gràcia y Justicia, prenent al mentat senyor per catalanista. Aquell per un cantó y per un altre l' Govern extremen sas midas contra nosaltres, que may hem conspirat y que tots quants treballs hem portat a cap per nostra patria los hem fet en públich, ens demostren que s' està combatent la rahó ab la força y l' artífici, però que com los catalans tenim de temps há tretra toia la llana del clatell, veyém la jugada d' uns y altres y en compte de fernos minvar nos res sentiments ens els fá creixer y més ens irrita contra aquells que venen a menjar de lo nostre pera pagarnos en ingratiutats.

Catalunya vol ser catalana, y l' hora de lliurar-se de l' opresió centralisadora ens demostren nostres mateixos opresors que està a punt de tocar en lo rolle del temps.

JOFEGEN.

Carta íntima

Sr. Director de Lo SOMATENT:

Volia escriure a vosté quatre ratllas, dos mots íntims, mes la casualitat ha fet que al mateix instant d' anar a emprendre aquesta tasca me fossin presentats per l' amich y distingit company en la premsa senyor Ferrando, director de «El Regional», dos soldats repatriats de Filipinas que formavan part del destacament de Baier, d' aquella forsa tan bescantada per la premsa madrilenya, qui s' cuydá de teixir la mes original novela presentantnoslos com a mártirs orimer y com a vulgars criminals derrera-ment, atribuintlosli fantástichs assassins.

A la presència d' aquets dos soldats fills l' un de Salsadella y de Morella l' altre, he sentit que com d' admiració no tant per la resistencia que oposaren als tagals, com per la senzillesa ab que compten las sévas gestas y la resignació que demostran quan compten la mena de menjar ab que s' alimentavan, tot ell passat per no dir podrit.

En la capital d' aquesta bonica Plana, totas las autoritats y totas las personas, que han camviat una estreta de mans ab aquets repatriats, han sentit despertar novament aquell amor patri que essent sols regional lo creu ben espanyol.

Y l' primer pas donat en obsequi a aquets repatriats ha sigut colocalos en un empleo del Municipi, mentres tant demanan del Govern que ls admeti per Guardia-civil o ls hi dongui cualsevol altre empleo administratiu, *pero dins de la provincia*.

Y després que diguin que no l' senten lo regionalisme si ls mateixos fets s' encarregan de ferlos quedar malament.

De las festas que aquí vos proposen celebrar y de las que m' penso disfrutarme, també n' he sentit parlar per varias poblacions, no faltant qui está disposat a venir pera participarne y pera enterarse de lo que hi ha de veritat ab alló de Reus, Paris y Londres.

Son aquets d' aquells que no haventse mogut de casa, es natural que ignoran que també se diu, *Vinaroz, Paris y Londres* y que fins dins de la mateixa provincia a la que pertany *Vinaroz*, hi ha qui li disputa aquest honor y diu: *Burriana, Paris y Londres*.

D' aixó nosaltres no ns havém d' enfadar y si vos ho dich, ja ho veyeu, es en una carta íntima, que espero no llegirá ningú perque a cap tercer afecta.

Altras cosas vos podría dir: pero teniu paciència que retorni d' aquest viatge, que ja no es d' estiu-hejar, per mes que en aquesta capital la calor hi apreta encare de valent y allavors, mes descansats, veurém si sabré lligar algunas ratllas d' interés pera l' lector.

Vostre amich y company

FRANCISCH COLOM y ESCODA.

Castelló lo dia del meu sant.

CRÓNICA

De que som y hem estat entusiastas y constants propagadors de las festas que han de celebrarse aquest mes, n' hem donat provas ja que si no ho fessim aixís forem ingrats a nostre poble perque aquestas festas han de proporcionarli indubtablement notoris beneficis y han de contribuir a analirlo y treurel del ensopiment en que s' havia sumit d' uns quants anys a aquesta part y per lo mateix motiu que desitjem vivament que resulti un acte important y llubit ens dolém de la decadencia que ha suferit l' entusiasme y activitat que al principi demostravan tant los iniciadors com la Comissió organísadora d' aquestas festas, y ns dolém de no poguer continuar prodigantlosli nostres aplausos y felicitacions tal com ho havíam vingut fent.

Y dihém aixó, perque ns trobem ja quasi s' pot dir demunt dels dies en que las mentadas festas han de celebrarse y encare no s' ha donat al públich ni ls cartells anunciadors ni ls programas oficials y aixó, a no dubtarho, es la base fonamental pera conseguir lo resultat que tothom espera. Ja hauria de fer dies que ls cartells haurían d' estar escapats per totas las poblacions d' Espanya, que sapigués tothom que a Reus se celebran ab tota pompa y lluhiment firas y festas, crear atmósfera, fer propéganda, donchs que ab la marxa que portém, los forasters s' enterarán de tot aixó en temps inoportú.

La premsa local també deix aqueste oestió de capital interés mitj morta y aixó es a causa de que com la «Comissió» no ls pot passar notas dels treballs que s' realisan, ne hi ha objecte per ocupar-sen. No sembla sino que s' agotessin las forsas en los treballs preliminaris.

Molta part de lo que suceheix es a causa de que la Comissió ha quedat reduhida a un cert número de individuos ja qui ls demás no acudeixen a las reuniones y per xó aquestos càrrechs, si càrrechs se n pot dir, no van dirigits particularment als individus que ja han fet prou lo cumplir veyent lo procedir de sos companys, sino a la Comissió en general.

Es forós, donchs, que despertém tots, que recorbrém altre cop la activitat, qu' are es quant mes se necessita y no consentim de cap manera que s' puga dir que ls reusencha hem degenerat quant se tracta d' aquestas qüestions, que son las que contribueixen a l' enaltiment d' un poble.

Compostas ja aquestas ratllas, hem sabut que s' han rebut ja ls cartells impresos y que avuy mateix se ls hi donará circulació.

Molt ens alegrém d' aquesta nova.

Los *hidalgos* de Madrid que redactan los periódichs del equilibri, quins pera lograr popularitat uns, lo *perro chico* y una cartera de Ministre ab sa corresponent cessantia altres, han emprés contra Catalunya una campanya vergonyosa; no s' contentan en fernos una oposició «bassofiera», sino que s' dedican, pera combatre nostra justa causa, a redactar calumnias y *augmentar* despaigs telegráfichs com lo que segueix, quina rectificació fa son verdader autor, dirigintse a *La Veu de Catalunya*, en aquestos termes:

Sr. Director de *La Veu de Catalunya*.

Molt estimat amich:

En lo periódich l' «Heraldo» de Madrid del dilluns hi ha un telégrama ab la meua firma que comensa aixís:

«Contra los rumores que habían circulado en Gerona de que se había prohibido la reunión separatista de Bordils...»

Me convé fer constar que l' calificatiu subrayet no voreig posarlo jo, sino que s' una afegidura, probablement del encarregat d' estendre ls telegrames.

He demanat al «Heraldo» que rectificqués aquesta equivocació, y m' agradaría que sapiguessen la veritat d' aquest fet los lectors d' aquest simpátich diari.

Ja sap que pot disposar en tot y per tot d' aquest verdader amich.

Sebastiá Farnés.

Barcelona 4 d' octubre 1899.

Ja no s' pot donar major cinisme que l' que, com l' «Heraldo», tenen certs periódichs y ab aixó queda humillada la *Hidalgo-Sancho-pañcista* retórica d' aquells falsaris.

Ahir al matí al entrar un carro propietat de don Anton Volta en la plassa de Catalunya, ho feu ab tan mala sort que atropellá a una noya causantli fortes contusions en las cemas.

Fou auxiliada convenientment en los primers moments en la farmacia de nostre bon amich y company de causa don Anton Serra.

Segons versions se comprén que l' carreter que guiava l' carro no té cap culpa en l' accident.

Hem rebut lo número 130, de la útil Revista «El Resumen de Agricultura» corresponent al mes d' octubre, que conté un escullit sumari.

Circula ab profusió en algunas provincias un folleto, en lo que s' dona compte de la organizació de las forsas carlistas.

Lo folleto apareix imprés a Perpignan.

Lo Govern ha comés una nova arbitrariedad prohibint la circulació de cartas que portin además dels segells de correus, lo de la Unió Catalanista.

En lo Butlletí Oficial d' ans d' ahir, de Barcelona, hi ha aquesta estrafalaria disposició: Llegeixintla nostres lectors:

«A partir del dia de la fecha queda prohibida la circulación de cartas, pliegos é impresos que con qualquiera clase de sellos que no sean los del Estado, se depositen ó reciben en las Administraciones de Correos de esta provincia.»

No cal cap comentari pera posar en evidencia que semblant ordre no pot estar fonamentada en res que se sembli a la lley.

Trobém en nostre cofrare «La Veu de Catalunya»:

«Realment no ns podem queixar de las preferencias que ns tenen a Madrid.

Aquesta disposició privant que las cartas circulin si duben enganxat algun altre sello además del d' estanch, es una cosa aixís com un privilegi que se ns concedeix.

En efecte, avuy mateix, havém rebut una carta d' Asturias, en la que frech a frech del timbre de correu, n' hi ha un altre que expendeix la «Exposició Regional de Gijón», y en lo que s' hi veu l' escut real d' Asturias.

De manera que lo que es naturalment permés per tot, es aquí arbitrariament privat. Cosas que passen a Catalunya Si estém a la terra dels privilegis!

Per cert que se ns diu per qui pot saberho, que l'

número de sellos de l'Unió despatxats en los deu dies que circulan, es de cent mil.

Y no es d' esperar que ab la prohibició disminuïxi la venda. Avuy en molts cafés, sobre las taulas s' hi veyen engastats els sellos de la Unió. Y molt serà que al fi no se'n apoderi d' això la quitxalla y vaigi empaytant á policíes y empleats pera clavalshi al clatell lo sello ab las Quatre Barras.

La prohibició dels sellos editats per la Unió Catalana, està destinada á donar molt de joch.

De moment es fácil que s' entauli recurs d' alsada contra aquesta disposició governativa, fundantse en que ella atenta á una propietat literaria, ja que l' Unió havia complert lo requisit de fer registrar aquells sellos.

A part d' aquesta dificultat, que seria petita, atés lo poch apreci que 'l Govern té de la Lley, se'n pot presentar un' altre d' ordre diplomàtic ja que la prohibició atenta als acorts establerts per l' Unió postal Internacional.

Se diu, además, que avuy es fácil que rebim cartas del extranger ab los sellos catalanistas, alguns cónsuls acreditats en aquesta capital. Si això's realisa, l' Administrador de Correus, ó haurá de desobehir l' ordre governativa y donar circulació á las cartas, ó haurá de detenir la correspondencia adreçada á representants de potencias extrangeras, cosa que no's fa ni al Marroch, y podria donar lloch á un conflicte.

Ha mort á Tortosa lo conegut comerciant d' olis d' oliva, D. Joan Delsorts, persona que en aquella ciutat hi tenia moltes simpatias. D. E. P.

Ha visitat aquesta Redacció, un nou diari que ha vist la llum a Manresa, ab lo títol de «El Noticiero Manresano».

Hem rebut lo número 47, corresponent al mes de Septiembre, de la «Revista de Sports» que's publica en aquesta ciutat. Dita revista, á mes d' un escollit sumari, publica 'ls retratos de Jaume Perpiñá, campeó de Rem; Manel Casagualda y dos vistas d' excursionistas del «Club Velocipedista» d' aquesta ciutat, al Monastir de Santas Creus.

Ans d'ahir al dematí varen ser interrogats pel Jutjat que instrueix diligéncias sobres l' ocorregut al inaugurar-se l' Agrupació Catalana «Els Segadors» de Sans, los senyors Bassagoda y Laporte, president y secretari, respectivament de la esmentada Agrupació.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies puja á la quantitat de 992'65 pessetas.

Nostres apreciables lectors llegiran en la present edició un anunci de la ben reputada firma dels senyors Valentín & Cia., Banquers y Expendiduría general de loteria á Hamburgo, tocant á la loteria de Hamburgo y no dubtém que 'ls interessarà molt, ja que s' ofereix per pochos gastos alcansar en un cas felis una fortuna ben important. Aquesta casa envia també gratis y franch lo prospecte oficial á qui ho demani.

Secció oficial

Registre civil

del dia 4 d' Octubre de 1899

Naixements

María de la Concepció Homs Casas, de Joseph y Francisca.

Matrimonis

Ricardo Serra Llord, ab Teresa Calbet Cortis.

Defuncions

Bonaventura Burullas Trill, 69 anys, Germanetes.
—Magdalena Martra Fortuny, 48 anys, Clossa de Torroja, 4.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Santa Fé.
Sans de demà.—Sant August.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 4

De Glasgow y esc., en 12 dias, v. «Colón» de 509 ts., ab tránzit, consignat als senyors Mac Andrews y C.ª

De Barcelona, en 7 horas, v. «Cervantes», de 296 ts., en lastre, consignat á D. Emili Borrás.
De Por-Vendres, en 3 dias, gol. «Joven Pepita», de 73 ts., ab bocoyos buyts, consignat á D. Anton Mariné.
De Liorna y esc., en 14 dias, vapor holandés «Ariadne» de 878 ts., ab tránzit, consignat á D. Emili Borrás.
De Cette, en 1 dia, vapor «Amalia» de 242 ts., ab bocoyos buyts y dogas.

Despatxadas

Pera Rotterdam, v. holandés «Ariadne», ab efectes.
Pera Glasgow y esc. v. «Colón», ab efectes.
Pera Ayamonte y esc., l. «San Luis», ab efectes.
Pera Cette via Barcelona, v. «Amalia», ab carga general.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	65'38	Cubas del 86	73'37
Orenses	13'30	Cubas del 90	61'62
S. Juan	'	Aduanas	96'
Norts	54'25	Ob. 5 0/0 Almansa	89'87
Fransas	47'75	Id. 3 0/0 Fransa	44'06
Filipinas	78'87		
Exterior	61'60	PARIS Norts	
París	23'55	GIROS Londres	31'30

Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tots classe de valors cotisables de Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los paisos.

J. Marsans Roi

Representant en feus: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	65'37	Aduanas	96'
Exterior	'	Norts	54'20
Amortizable	'	Fransas	47'15
Cubas 1896	73'25	Orenses	13'25
Cubas 1890	61'50	Obs. 6 0/0 Fransa	87'50
Filipinas	78'87	Id. 6 0/0	44'62
Exterior París	61'70	Id. 3 0/0	'
París	23'55	GIROS Londres	31'30

Ordres de Bolsa pera Barcelona Madrid y París.— Compra y venta al comptat de tota classe de valors.— Descompte de cupons.— Compra de monedas d' or y bitllets de tots los paisos.— Giro sobre Barcelona y Madrid.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comerç de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper
Londres 90 dias fetxa	'	30'85	30'90
» 60 dias fetxa	'	'	31'10
» » »	'	31'12	31'15
París 90 dias fetxa	'	23'10	23'30
París vista	'	'	'
Marsella 30 dias vista	'	'	'

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.
Gas Reusense.	625	
Industrial Farinera	575	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams		650
Manufacturera de Algodón	100	110
Companyia Reusense de Tránvies		
Companyia Reusense de Tránvies privilegiadas de cinch per 100	200	

Anuncis particulars

CLASSES DE MÚSICA

TEORIA Y PRACTICA MODERNA

SOLFEG, PIANO Y CANT

A DOMICILI Y EN SA CASA PER LO PROFESSOR

DON ESTANISLAO MATEU

Arrabel Santa Anna, 64, Entressol.

Curs especial pera senyoretas

APRENENT REPARTIDOR

Se necessita un en la Imprempta d' aquest diari.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUSSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

ESCORIAS THOMAS.— Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse á casa Gambús, carrer de Vilá (Bou) 12.

Telégramas

Madrid 5.

De San Sebastián telegraffan que 'l Sr. Silvela ha dit que 'l comte de Mourawieff havia mostrat grans simpatias per Espanya y exposará al Emperador de Rossia la acullida que li ha dispensat S. M. la Reyna Regent.

Lo president del Consell de ministres sortirá avuy pera Madrid.

—La estació telegráfica d' Alicante continuarà ab lo caràcter de permanent.

—Lo ministre d' Hisenda està decidit á suprimir definitivament la Direcció de contribucions indirectas.

Lo general Azcárraga enviará avuy á la firma de S. M. la Reyna los nombraments següents: Capitán general de Madrid, Sr. Ciriza; president del Consell Suprem de Guerra y Marina, Sr. Marin, y vocal de dit Consell, Sr. Lacerda.

Washington.—Després de revisar las tropas, l' almirall Dewey, acompanyat de M. Mac-Kinley, s' ha dirigit al Capitoli.

La multitud li ha fet una ovació, anomenantlo 'l héroe de Cavite.

Nova York.—Després d' una encarnissada lluyta aprop de Bacoor, los soldats nortamericans trobaren en las trincheras 28 cadavres dels filipins. Se creu que 'ls tegels s' han dirigit á Noveleta, aprofitant la foscor de la nit.

Lo general Grant los persegueix.
—Ha arribat lo contralmirall Sr. Cervera, qui sembla está decidit á retirarse del servey actiu.

De Saragossa telegraffan que D. Basili Paraiso ha fet las següents declaraciones:

Tractant de la crisis última ha manifestat que no s' aplica la solució que ha tingut, de lo que dedueix que no son sinceras las promesas del govern.

De tots modos, ha dit, poch nos importa quant diga y fassi 'l Gabinet.

Creu, empró, que la crisis fou motivada, més que per altra cosa, per l' actitud en que s' han colocat las Cambras de Comerç.

Seguirem, ha afegit, en la mateixa actitud. Volém una economia de cent milions y d' aquesta xifra no'n rebexarem la menor quantitat.

Nostra actitud, ha prosseguit, no va contra l' exercit; lo respectém, empró al exigir que's rebaxin los pressupostos es perque tenim lo convenciment de que la idea es simpática al mateix exercit, interessat en la prosperitat de la nació.

En lo meeting de Granada, ha referit lo Sr. Paraiso, parlarem clar y terminant per si no comensessin á publicarse prompte en la «Gaceta» los decrets necessaris pera introduhir la ansiada economia de cent milions en lo pressupost de gastos.

—Refereix un despaig de Pamplona que terminadas las prácticas militars han sortit pera Segovia 32 alumnos d' artilleria.

Durant sa permanencia á Pamplona examinaren detingudament aquellas fortesses.

—Los gobernadors de Coronya y Santander han manifestat al govern que necessitan recursos ab urgencia pera atendre á las necessitats dels repatriats próxims á arribar á aquells ports.

Oporto.—Ha arribat á Béguin una secció de bombers, los quals incendiarán las casas contaminadas. Durant lo mes de septembre últim ocorregueren 59 cassos de peste bubónica y 19 defuncions de la mateixa malaltia.

Orán.—Segons las últimas noticies, en las escaramusses ocorregudas en la frontera de Marruecos entre las tropas del Sultá y las partidas rebeldes, aquéstas foren castigadas crudelment.

Lo governador civil s' ha trasledat á Béguin, ab objecte de presenciar la crema de las casas apestadas.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

